

—*— DIE VI. AUGUSTI. —*—
In Transfiguratione D. N. J. C.

—*— DUPLEX MAJUS. —*—

IN I. VESPERIS.

**Añã et Capitulum de
 Laudibus. 686.**

**Psalmi ut in j. Vesp. de
 Comuni Apostol. [2]**

Hymnus.

Quicumque Christum
 quæritis,
 Oculos in altum tollite :
 Illic licébit visere
 Signum perénnis glóriæ.
Illústre quiddam cérni-
mus,

Quod nésciat finem pati,
 Sublíme, celsum, intérmí-

num,
 Antíquiús cœlo et chao.
Hic ille Rex est Géntium,
 Populíque Rex Judáici,
 Promíssus Abrahæ patri,
 Ejúsque in ævum sémini.

Hunc et Prophétis tésti-
bus,
 Iisdémque signatóribus
 Testátor et Pater jubet
 Audíre nos et crédere.

Jesu, tibi sit glória,
 Qui te revélas párvulis,
 Cum Patre, et almo Spí-

ritu,
 In sempitérna sæcula.

Amen.

**Sic terminantur Hymni
 per omnes Horas.**

℟. Gloriósus apparuísti in
 conspéctu Dómini. **℞.** Pro-
 ptérea decórem induit te
 Dóminus.

Ad Magnif. Añã. Chri-
 stus Jesus splendor Patris,
 et figúra substántiæ ejus,
 portans ómnia verbo vir-
 tútis suæ, purgatiónem
 peccatórum fáciens, in
 monte excélsó gloriósus
 apparére hódie dignátus
 est.

Oratio.

Deus, qui fidei sacra-
 ménta in Unigéniti
 tui gloriósa Transfigura-
 tióne patrum testimonio
 roborásti : et adoptiõem
 filiórum perfectam, voce
 delápsa in nube lúcida,
 mirabiliter præsignásti :
 concéde propítius, ut
 ipsius Regis glóriæ nos
 coherédes efficias, et ejús-
 dem glóriæ tríbuas esse
 consórtes. Per eúmdem
 Dóminum.

**Pro Commem. S. Mariæ
 ad Nives, Añã.** Beátam
 me dicent omnes genera-
 tiónes, quia ancíllam hú-
 milem respéxit Deus.

℟. Dignáre me.

Oratio.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitate gaudere : et gloriósa beátæ Mariæ semper Virginitatis intercessióne, a præsentí liberári tristitia, et ætérna pérfrui lætítia.

Deinde fit Commemor. SS. Xysti II. Papæ, Felicissimi et Agapiti Mart.
Añã. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in ságuine Agni.

℞. Lætámini.

Oratio.

Deus, qui nos concedis sanctórum Mátyrum tuórum Xysti, Felicissimi, et Agapiti natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societate gaudere. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus. **Ps.** Venite. 2.

Hymnus. Quicúmque. ut supra. 673.

In I. Nocturno.

Añã. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória

et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus viij.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas : insuper et pecora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile

est nomen tuum in univérsa terra!

Añã. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Añã. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus xvij.

Afferre Dómino, fílii Dei : * afferre Dómino filios arietum.

Afferre Dómino glóriam et honórem, afferre Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Líbani :

Et comminuet eas tamquam vitulum Líbani : * et diléctus quemádmódu filius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis désertum : et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedíctet pópulo suo in pace.

Añã. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Añã. Speciósus forma præ filiis hóminum : diffusa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus xlib.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffusa est grátia in lábiis tuis : * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentissime,

Spécie tua et pulchritúdine tua, * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justí-

tiam : * et dedúcet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filia regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : * et obliviscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum : * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filia Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur : omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis ab intus, * in fimbriis áureis circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgi-

nes post eam : * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne : * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Propterea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum : * et in sæculum sæculi.

Aña. Speciósus forma præ filiis hóminum : diffusa est grátia in lábiis tuis.

R. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

R. Propterea decórem induit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio j. **Cap. j. b**

R. Ratres, Magis satá-gite ut per bona ópera certam vestram vocatióne, et electiõnem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, et Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípíam vos semper commonére de

his : et quidem sciéntes et confirmátos vos in præsénti veritate. Justum autem árbitror quám diu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in communitate : certus quod velox est depositio tabernáculi mei secúndum quod et Dóminus noster Jesu Christus significávit mihi.

R. Surge, illumináre Jérusalem, quia venit lumen tuum : * Et glória Dómini super te orta est. **R.** Et ambulábunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendóre ortus tui. — Et glória.

Lectio ij.

Dabo autem óperam et frequénter habere vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem et præséntiam : sed speculatóres facti illius magnitudinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, Accípiens enim a Deo Patre honórem et glóriam, Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi complácu, ipsum audíte.

R. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est :

* Hic est Fílius meus dilectus, in quo mihi bene complácu, ipsum audíte. **R.** Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. — Hic est.

Lectio iij.

Et hanc vocem nos audívimus de cælo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiorem prophéticum sermóne : cui bene faciatis attendéntes quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco donec dies elucéscat, et lúci feriat in córdibus vestris : hoc primum intelligéntes quod omnis prophétia Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntate humana alláta est aliquándo prophétia : sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

R. Vidéte qualem caritatem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, et simus. **R.** Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sicuti est. — Ut filii. Glória Patri. Ut filii.

In II. Nocturno.

Aña. Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætér-

nis : turbati sunt omnes insipientes corde.

Psalmus lxxv.

Otus in Judæa Deus : * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus : * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti iudicium : * terra tremuit et quievit,

Cum exurgeret in iudicium Deus, * ut salvos faceret omnes mansuetos terræ.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Dó-

mino Deo vestro : * omnes qui in circuitu ejus afferitis mûnera.

Terribili et ei qui auferit spiritum principum, * terribili apud reges terræ.

Añã. Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis : turbati sunt omnes insipientes corde.

Añã. Melior est dies una in atriis tuis super millia.

Psalmus lxxxiij.

Quam dilecta tabernacula tua Dómine virtutum : * concupiscit, et deficit anima mea in atria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua Dómine virtutum : * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua Dómine : * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te : * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrymarum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de

virtute in virtutem : * videbitur Deus deorum in Sion.

Dómine Deus virtutum exaudi orationem meam : * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : * et respice in faciem Christi tui :

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei : * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus : * gratiam, et gloriam dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia : * Dómine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Añã. Melior est dies una in atriis tuis super millia.

Añã. Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei.

Psalmus lxxvi.

Fundamenta ejus in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te, * civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylonis * scientium me.

Ecce alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundavit eam Altissimus?

Dóminus narrabit in scripturis populorum, et principum : * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omnium * habitatio est in te.

Añã. Gloriosa dicta sunt de te civitas Dei.

V. Glória et honore coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Sermo sancti Leonis Papæ.

Serm. de Transfiguratione, ante medium.

Lectio in.

Perit Dóminus coram electis testibus gloriam suam, et communem illam cum ceteris corporis formam tanto splendore clarificat, ut et facies ejus solis fulgori similis, et vestitus candori nivium esset æqualis. In qua transfiguratione illud quod in principio principaliter agitur, ut de cordibus populorum crucis scandala non tollerent.

tur : nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humilitas passiõnis, quibus reveláta esset absconditæ excellentia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatiõne donándum : ut ejus sibi honoris consórtium membra promitterent, qui in cápite præfulsisset.

R. Inebriáti sunt ab ubertate domus tuæ : * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. **V.** Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébitur lumen. — Et torrénte.

Lectio v.

Confirmándis vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miraculo accéssit instructio. Móyses enim et Elías, lex scilicet et Prophétæ, apparuerunt cum Dómino loquéntes : ut verissime in illa quinque virórum præsentia complerétur quod dictum est : In duóbus, vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabilius, quid firmitus verbo, in cujus prædicatiõne véteris et novi Testaméti

cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína, antiquárum protestatiõnum instrumenta concurrunt? Astipulántur enim sibi invicem utriusque fœderis páginæ : et quem sub velámíne mysteriórum præcedéntia signa promiserant, manifestum atque perspicuum præsentis glóriæ splendor osténdit.

R. Præcéptor, bonum est nos hic esse : * Faciámus hic tria tabernácula : tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. **V.** Non enim sciébat quid diceret. — Faciámus.

Lectio vj.

HIS ergo sacramentórum revelatiõnibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastidiens, in æternórum desiderium quodam mentis rapiebátur excéssu : et gáudio totiús visiõnis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestá ejus glória lætabátur. Unde et ait : Dómine, bonum est nos hic esse : si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Elíæ unum. Sed huic suggestiõni Dóminus non respóndit : significans, non

quidem improbum, sed inordinátum esse quod cuperet, cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset : et exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licet non oporteret de beatitudinis promissionibus dubitari, intelligerémus tamen intertentatiõnes hujus vitæ prius nobis tolerántiam postulándam esse, quam glóriam.

R. Si ministratio mortis, litteris deformáta in lapidibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in faciém Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur : * Multo magis ministratio spiritus, quæ manet, erit in glória. **V.** Ampliõris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliõrem honorem habet domo, qui fabricávit eam. — Multo. **Gloria Patri. Multo.**

In III. Nocturno.

Añã. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt, tuum bráchium cum poténtia.

Psalm. Misericórdias Dómini. 114.

Añã. Lux orta est justo, et rectis corde lætitia.

Psalmus xcvi.

Dominus regnávít, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus : * justitia, et júdicium corrèctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimicos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a facië Dómini : * a facië Dómini omnis terra.

Annuntiáverunt cæli justitiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adorant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audivit, et lætáta est Sion.

Et exsultáverunt filię Judæ, * propter júdicia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et
rectis corde lætítia.

Lætámíni justí in Dómi-
no : * et confitémíni me-
móriae sanctificatiónis
ejus.

Añá. Lux orta est justo,
et rectis corde lætítia.

Añá. Confessióem et
decórem índuit, amíctus
lúmine sicut vestiméto.

Psalmus ciiij.

Benedic ánima mea
Dómino : * Dómine
Deus meus magnificátus
es veheméter.

Confessióem, et decó-
rem índuísti : * amíctus
lúmine sicut vestiméto :
Exténdens cœlum sicut
pellem : * qui tegis aquis
superióra ejus.

Qui ponis nubem ascén-
sum tuum : * qui ámbu-
las super pennas ventó-
rum.

Qui facis ángelos tuos,
spíritus : * et minístros
tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram su-
per stabilitátem suam : *
non inclinábitur in sæcu-
lum sæculi.

Abyssus, sicut vestimén-
tum, amíctus ejus : * super
montes stabunt aquæ.

Ab increpatióe tua fú-
gient : * a voce tonítrui
tui formidábunt.

Ascéndunt montes : et
descéndunt campi * in lo-
cum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem
non transgrediéntur : * ne-
que converténtur operire
terram.

Qui emíttis fontes in con-
vállibus : * inter médium
móntium pertransíbunt
aquæ.

Potábunt omnes béstiæ
agri : * exspectábunt óna-
gri in siti sua.

Super ea vólucres cœli
habitábunt : * de médio
petrárum dabunt voces.

Rigans montes de supe-
rióribus suis : * de fructu
óperum tuórum satiábitur
terra :

Prodúcens fœnum ju-
méntis, * et herbam servi-
túti hóminum :

Ut edúcas panem de ter-
ra : * et vinum lætíficet
cor hóminis :

Ut exhiláret fáciem in
óleo : * et panis cor hómi-
nis confírmet.

Saturábuntur ligna cam-
pi, et cedri Líbani, quas
plantávit : * illic pásseres
nidificábunt.

Heródii domus dux est
eórum : * montes excélsi
cervis : petra refúgium
herináciis.

Fecit lunam in témpo-

ra : * sol cognóvit occá-
sum suum.

Posuísti ténebras, et fa-
cta est nox : * in ipsa
pertransíbunt omnes bé-
stiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant, * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregá-
ti sunt : * et in cubílibus
suis collocábuntur.

Exíbit homo ad opus
suum : * et ad operatióem
suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine ! * óm-
nia in sapiéntia fecísti :
impléta est terra posses-
sióne tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum mánibus : * illic
reptília, quorum non est
númerus.

Animália pusilla cum
magnis : * illic naves per-
transíbunt.

Draco iste, quem formá-
sti ad illudéndum ei : *
omnia a te exspectant ut
des illis escam in témpo-
re.

Dante te illis, cólligent : *
aperiénte te manum tuam,
omnia implebúntur boni-
táte.

Avértente autem te fá-
ciem, turbábuntur : * áu-
feres spíritum eórum, et

deficient, et in púlverem
suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum,
et creabúntur : * et reno-
vábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæ-
culum : * lætábitur Dómi-
nus in opéribus suis :

Qui respícit terram, et fa-
cit eam trémere : * qui tan-
git montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita
mea : * psallam Deo meo
quám diu sum.

Jucúndum sitei elóquium
meum : * ego vero dele-
ctábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint : * benedic ánima mea
Dómino.

Añá. Confessióem et
decórem índuit, amíctus
lúmine sicut vestiméto.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem im-
pónes super eum.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio viij. Cap. xvij.

IN illo témpore : As-
súmpsit Jesus Petrum,
et Jacóbum, et Joánnem
fratrem ejus, et duxit il-
los in montem excélsu-
m seórsum : et transfigurá-
tus est ante eos. Et réli-
qua.

Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.

Homil. lviij. in Matth. in init.

QUONIAM multa de periculis, multa de passione sua, multa de morte, et de caede discipulorum locutus est Dominus: et aspera complura atque ardua eis injunxit, et illa quidem in praesenti vita, et jam imminabant; bona vero in spe et expectatione erant: ut puta, quia servarent animam suam, si perderent eam; quia in gloria Patris sui venturus sit, et praemia redditurus: ut visu etiam certiores faceret, et ostenderet quidnam sit illa gloria, cum qua venturus est, quantum capere poterant in hac praesenti vita illis ostendit, eamque detegit, ne aut sua, aut Domini morte dolerent, et maxime Petrus.

R. Vocavit nos Deus vocatione sua sancta, secundum gratiam suam, quae manifestata est nunc, Per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi. **V.** Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in corruptionem. — Per.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio liij.

ET vide quid agit, cum de regno et de gehenna disseruerit. Nam in eo quod dixit: Qui invenit animam suam, perdet eam; et quicumque perdet eam gratia mei, inveniet ipsam: et in eo quod ait, Reddet unicuique secundum opera sua; et regnum et gehennam designavit. Cum igitur de utrisque disseruerit, regnum quidem ut oculis cernatur, concedit; gehennam autem minime, quoniam rudioribus atque ineptioribus illud necessarium fuisset: sed cum illi prohi essent ac perspicaces, satis fuit eos a melioribus confirmari. Hoc etiam multo magis ipsum decebat: non tamen omnino illud praetermisit, sed et aliquando atrocitatem gehennae quasi ante oculos proponit, veluti cum Lazari imaginem descripsit, et ejus meminuit qui denarios centum repetit.

R. Deus, qui fecit de tenebris lumen splendescere, illuxit in cordibus nostris, Ad illuminationem scientiae claritatis Dei in facie Jesu Christi. **V.** Exortum est in tenebris lumen

rectis corde, misericors et miserator et justus. — Ad. Gloria Patri. Ad.

Pro SS. Mart. Xysto II. Papa, Felicissimo, et Agapito. Lectio iv.

XYSTUS secundus, Atheniensis, ex philosopho Christi discipulus, in persecutione Valeriani accusatus quod publice Christum praedicaret, comprehensus trahitur in templum Martis, proposita ei capitali poena, nisi illi simulacro sacrificaret. Qua impietate constantissime recusata, cum ad martyrium duceretur, occurrenti sancto Laurentio, et dolenter in hunc modum interroganti: Quo progrederis sine filio patris? quo sacerdos sancte sine ministro properas? Respondit: Non ego te desero fili: majora te manent pro Christi fide certamina: post triduum me sequeris, Sacerdotem Levita: interea si quid in thesauris habes, pauperibus distribue. Eodem igitur die interfectus est una cum Felicissimo et Agapito Diaconis, Januario, Magno, Vincenzio et Stephano Subdiaconis, et in coemeterio Callisti sepul-

tus octavo Idus Augusti: ceteri vero in coemeterio Praetextati. Sedit menses undecim, dies duodecim. Quo tempore habuit ordinationem mense Decembri, creatis Presbyteris quatuor, Diaconis septem, Episcopis duobus.

Te Deum laudamus. 18.

Ubi Festum Transfigurationis celebratur sub ritu duplici j. classis, vel si contigerit transferri in alium diem in quem occurrat aliquod Festum simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur sequens

Lectio iv.

TU vero Matthaei philosophiam considera, qui non celavit nomina eorum, qui praepositi fuerant. Quod et Joannes saepius facit, cum eximias Petri laudes verissime ac diligentissime describat. Nul- lum enim in hoc Apostolorum consortio livor, aut inanis gloria locum habebat. Primos igitur Apostolorum seorsum assumpsit. Quamobrem eos solos accepit? Quia excellentiores ceteris videlicet erant. Cur autem non illico, sed post sex dies hoc fecit? Ne ceteri scilicet discipuli seu

hómínes moveréntur : qua
de re nec eos nominávit,
quos acceptúrus erat.

Te Deum. 18.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Assúmpsit Jesus * Pe-
trum, et Jacóbum, et Joán-
nem fratrem ejus, et duxit
eos in montem excélsam
seórsum, et transfigurá-
tus est ante eos.

2. Resplénduit fácies
ejus * sicut sol, vestiméta
autem ejus facta sunt alba
sicut nix, allelúia.

3. Et ecce apparuerunt
eis * Móyses et Elías, lo-
quéntes cum Jesu.

4. Respóndens autem Pe-
trus dixit ad Jesum : Dó-
mine, bonum est nos hic
esse.

5. Adhuc eo loquente, *
ecce nubes lúcida obum-
brávit eos.

Capitulum. Philipp. iij. d

Salvatórem exspectá-
mus Dóminum no-
strum Jesum Christum, qui
reformábit corpus humi-
litétis nostræ, configurá-
tum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

LUX alma Jesu mén-
tium,

Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas caliginem,
Et nos reples dulcédine.

Quam lætus est, quem vi-
sitas!

Consors Patérnæ dexteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.
Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa caritas,
Nobis amóris cópíam
Largíre per præsentiam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, et almo Spirítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

✠. Coróna áurea super
caput ejus. ✠. Expréssa
signo sanctitátis, glóriæ,
et honóris.

Ad Bened. Añæ. Et ecce
vox de nube, dicens : Hic
est Fílius meus diléctus, in
quo mihi complácuí, ipsum
audíte, allelúia.

Oratio.

DEus, qui fidei sacra-
ménta in Unigéniti
tui gloriósa Transfigura-
tíone patrum testimonio
roborásti : et adoptíonem
filiórum perféctam, voce
delápsa in nube lúcida,
mirabiliter præsignásti :
concéde propítius, ut ipsius
Regis glóriæ nos coheré-
des efficias, et ejúsdem gló-
riæ tríbuas esse consórtes.
Per eúdem Dóminum.

Pro Commem. simplicis,
Añæ. Vestri capílli cápitis

omnes numeráti sunt : no-
líte timére : multis passé-
ribus melióres estis vos.

✠. Exsultábunt sancti.

Oratio. Deus qui nos. 674.

Ad Primam in ✠. br.

✠. Qui apparuísti hódie.

AD TERTIAM.

Capit. Salvatórem. 686.

✠. br. Gloriósus appa-
ruísti in conspéctu Dómi-
ni, * Allelúia, allelúia.
Gloriósus. ✠. Proptérea
decórem índuit te Dómi-
nus. Allelúia, allelúia. Gló-
ria Patri. Gloriósus.

✠. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine, alle-
lúia. ✠. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 2. Cor. iij. d

NOS omnes, reveláta
fácie glóriam Dómini
speculántes, in eámdem
imáginem transformámur
a claritáte in claritatem,
tamquam a Dómini Spí-
ritu.

✠. br. Glória et honóre
coronásti eum Dómine,
* Allelúia, allelúia. Glória
et honóre. ✠. Et consti-
tuísti eum super ópera
mánuum tuárum. Allelúia,
allelúia. Glória Patri. Gló-
ria et honóre.

✠. Magna est glória ejus
in salutári tuo, allelúia.

✠. Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. Apoc. xxj. c

SUstulit me in spíritu
in montem magnum
et altum, et osténdit mihi
civitátem sanctam Jerú-
salem, descendéntem de
cælo a Deo, habéntem
claritátem Dei : et lucérna
ejus est Agnus.

✠. br. Magna est glória
ejus in salutári tuo, * Al-
lelúia, allelúia. Magna.
✠. Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum. Allelúia, allelúia.
Glória Patri. Magna.

✠. Coróna áurea super
caput ejus, allelúia. ✠. Ex-
préssa signo sanctitátis,
glóriæ, et honóris, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capit. de Lau-
dibus. 686. Psalmi ut in
j. Vesperis de Comuni
Apostolorum. [2]

Hymn. ut in j. Vesp. 673.

✠. Gloriósus apparuísti
in conspéctu Dómini.
✠. Proptérea decórem ín-
duít te Dóminus.

Ad Magnif. Añæ. Et au-
diéntes discipuli cecidé-
runt in fáciem suam, et

timuerunt valde : et accessit Jesus, et tetigit eos, dixitque eis : Surgite, et nolite timere, alleluia.

Deinde fit Commem. sequentis.

DIE VII. AUGUSTI.

S. Cajetani

Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [97] præter seq.

Ad Magnificat, in utrisque Vesperis, Aña. Quærite primum regnum Dei et iustitiam ejus, et hæc omnia adjiciuntur vobis.

℞. Amavit eum.

Oratio.

DEus, qui beato Cajetano Confessori tuo apostolicam vivendi formam imitari tribuisti : da nobis ejus intercessione et exemplo in te semper confidere, et sola cœlestia desiderare. Per Dñm.

Et fit Commem. S. Donati Episc. et Mart. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit : fundatus enim erat supra firmam petram.

℞. Glória et honore.

Oratio.

DEus tuorum glória sacerdotum : præsta quæsumus, ut sancti Már-

tyris tui et Episcopi Donati, cujus festa gerimus, sentiamus auxilium. Per Dñm.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO II.

Ajetanus, nobili Thienæa gente Vicentiæ ortus, statim a matre Deiparæ Virgini oblatus est. Mira a teneris annis morum innocentiæ in eo eluxit, adeo ut Sanctus ab omnibus nuncuparetur. Juris utriusque lauream Patavii adeptus, Romam profectus est; ubi inter Prælatos a Julio secundo collocatus, et sacerdotio initiatus, tanto divini amoris æstu succensus est, ut relicta aula se totum Deo mancipaverit. Nosocomis proprio ære fundatis, etiam morbo pestilenti laborantibus, suis ipse manibus inserviebat. Proximorum salutis assidua cura incumbēbat, dictus propterea Venator animarum.

℞. Honestum fecit illum Dñm, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum :
* Et dedit illi claritatem

eternam. ℞. Justum deduxit Dñm per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. — Et dedit.

LECTIO V.

COLLAPSAM Ecclesiasticorum disciplinam ad formam apostolicæ vitæ instaurare desiderans, ordinem clericorum Regularium instituit, qui, abdicata rerum omnium terrenarum sollicitudine, nec redditus possiderent, nec vitæ subsidia a fidelibus peterent, sed solis elemosynis sponte oblatis viverent. Itaque approbante Clemente septimo ad aram maximam basilicæ Vaticanæ una cum Joanne Petro Carafa Episcopo Theatino, qui postea Paulus quartus Pontifex maximus fuit, et aliis duobus eximie pietatis viris, vota solœmnia emisit. In Urbis direptione a militibus crudelissime vexatus, ut pecuniam proderet, quam dudum in cœlestes thesauros manus pauperum deportaverant, verbera, tormenta, et carceres invicta patientia sustinuit. In suscepto vitæ instituto constantissime perseveravit, soli divinæ providentiæ inhærens, quam sibi nun-

quam defuisse aliquando miracula comprobant.

℞. Amavit eum Dñm, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. ℞. Induit eum Dñm lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

LECTIO VI.

DIVINI cultus studium, nitorem domus Dei, sacrarum rituum observantiam, et sanctissimæ Eucharistiæ frequentiorum usum maxime promovit. Hæresum monstra et latebras non semel detexit, ac profligavit. Orationem ad octo passim horas jugibus lacrymis protrahēbat : sæpe in ecstasim raptus, ac prophetiæ dono illustris. Romæ nocte natalitia, ad præsepe Domini, infātem Jesum accipere meruit a Deipara in ulnas suas. Corpus integer noctes interdum verberationibus affligēbat; nec unquam adduci potuit, ut vitæ asperitatem emolliret, testatus, in cinere et cilicio velle se mori. Denique ex animi dolore concepto morbo, quod offendi plebis seditione Deum videret, cœlesti visione recreatus,

Neápoli migrávit in cœlum : ibique corpus ejus in ecclesia sancti Pauli magna religione colitur. Quem multis miraculis in vita et post mortem gloriosum Clemens decimus Pontifex maximus Sanctorum numero ascripsit.

✠. Iste homo. [105]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. vj. c

IN illo tempore : Dixit Jesus discipulis suis : Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. xiv.

Emo potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est, quod consequenter exponit, dicens : Aut enim unum odio habebit, et alterum diliget : aut alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt : nam, qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit : Non potestis Deo servire, et mammone. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur.

Congruit et Punicum nomen : nam lucrum Punicè mammon dicitur.

✠ Sed qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus sæculi a Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diliget, id est, Deum : aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dominum, quisquis servit mammonæ : sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est, qui diligit diabolum ? sed tamen patitur.

✠. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. ✠. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. — Ipse.

Lectio vij.

IDeo inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori ve-

stro quid induatis : ne forte, quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, et ad ipsa conquirenda, nostra detorqueatur intentio, cum aliquid quasi misericorditer operamur : id est, ut cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus ; et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

✠. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. ✠. Vigilâte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. — Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Pro S. Donato Episc. et Mart. Lectio ij.

Onatùs, parentibus propter Jesu Christi fidem interfectis, Arrétium in Etruriam cum Hilarino monacho ex fuga se contulit : cujus etiam urbis Episcopus creatus est. Ubi cum a

Quadratiâno præfecto in Juliâni persecutiône uterque idola venerari juberetur, negantibus illis setam nefarium scelus commissuros, Hilarinus in oculis Quadratiâni tamdiu fustibus cæsus est, dum efflaret animam : Donatus vehementer et ipse cruciatus, gladio percussus est. Quorum corpora a Christianis prope eam urbem honorifice sepulta sunt. Te Deum. 18.

In Laud. ad Bened. Aña.

Nolite solliciti esse, dicentes : Quid manducabimus, aut quid bibemus ? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

Et fit Comm. simplicis, Aña. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. ✠. Justus ut palma.

In ij. Vesp. Aña ad Magnificat ut in primis, 688. et fit Commem. sequentis.

DIE VIII. AUGUSTI.

SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi

Martyrum. Semiduplex. Omnia de Communi plurimorum Martyrum [49] præter sequentia.

Aña. Istorum est enim regnum cælorum, qui con-

tempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

℞. Lætámini.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctorum Mártýrum tuorum Cyriaci, Largi, et Smaragdó solemnitate lætíficas: concéde propítius, ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO I^a.

CYRIACUS Diáconus, cum Sisínio, Largo, et Smaragdó diútius inclúsus in cárce-re, multa édídít mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiani filiam précibus a dæmone liberávit: misúsque ad Sáporem Persárum regem, Jobíam étiam ejus filiam a nefário spírítu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis Romam rédiit: ubi Maximiani imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur: et post dies quátuor e cár-

cere edúctus, pice liquáta perfúsus, et in catásta exténsus, demum cum Largo, et Smaragdó, aliisque vigínti secúri percúsus est, via Salária, ad hortos Sallustiános. Quorum córpora in eádem via décimo séptimo Kaléndas Aprílis sepúlta a Joánné Presbytero, póstea sexto Idus Augústi a Marcélló Pontífice et Lucína nóbili fémina líneis velis involúta, et pretiósus unguéntis condíta, in ipsíus Lucínæ prædium via Ostiénsi, séptimo ab urbe lápide transláta sunt.

℞. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida: et in Mari rubro via sine impediménto. ℞. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Serm. j. de Mart. tom. 3

LECTIO V.

Nemo est qui nésciat, Mártýrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicé-

tur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus: ut parta victória, cum íisdem sanctis in regnis cœléstibus triumphémus.

℞. Vërbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut herédes fierent in domo Dómini. ℞. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. — Ut herédes.

LECTIO VI.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constantiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtúte passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi mártýrio par esse non possit: tamen múnus tanti dignitate se quisque

bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim cleméntissimus Deus, qui desiderántibus suis aut mártýrium præbeat, aut sine mártýrio cum sanctis præmia divína retríbuat.

℞. Tamquam. [57]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

LECTIO VII. Cap. xvj. c

IN illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangelium omni creatúre. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia xxix. in Evang. post initium.

Questest omnis creatúre nómine omnis nátio Géntium designári. Ante enim dictum fúerat, In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dicitur, Prædicáte omni creatúre: ut scílicet prius a Judæa Apostolorum repúlta prædicatio tunc nobis in adjutórium fieret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicándum Vëritas mittit, quid áliud in mundo facit,